

[Gerda Møller.]

ministeren beder om den bemyndigelse, som hun beder om, til at sætte centeret under administration.

Hertil vil vi fra det koservative folkeparti gerne sige til ministeren, at vi mener, der har været tid nok til at få Roskilde universitetscenter til at fungere tilfredsstillende, hvis den nødvendige vilje havde været til stede. Det har viljen ikke været. Vi mener, at RUC er et typisk eksempel på misbrug af de naturlige frihedsrettigheder, som samfundet gerne vil give alle. Vi synes ærligt talt, at både regering og folketing har vist stor langmodighed over for RUC, og det tror vi egentlig også at størstedelen af befolkningen mener. Derfor ser vi altså hellere en afvikling af RUC end en bemyndigelse til ministeren til at gøre endnu et forsøg på at rette centeret op.

Vi er helt enige med de udtalelser, som professor i kemi ved RUC hr. Jørgen Rasing fremkommer med i sin redegørelse af 30. oktober i år til folketingets undervisningsudvalg, hvor han siger, at formelt kunne en ændring af magtfordelingen i de styrende organer løse problemet, nemlig at tvinge udviklingen på RUC ind i en anden retning, men at han alligevel finder en sådan løsning utilstrækkelig, fordi et miljø efter hans mening ikke kan ændres ved hjælp af et sæt nye regler, der tvinges igennem på den ene eller anden måde. Skal reorganiseringen forløbe rimelig hurtigt og uden enorme interne problemer, siger han videre, må RUC knyttes meget intimt til Københavns universitet. Det er jo lige, hvad vi ønsker.

Forholdet er endvidere det ifølge den samme professor, at det øjeblikkelige faglige niveau hos de kemistuderende mest ramende kan beskrives derved, at de ved juletid 1975, det vil sige 3½ år efter påbegyndelsen af studierne ved RUC, skal tage eksamen i et pensum, der svarer til det såkaldte kemi I pensum ved Københavns universitet, et pensum, som de studerende dér går til eksamen i efter 1 års studietid. Og når så hertil kommer, at de færdige kandidater havde betragteligt lavere niveau end niveauet hos kandidaterne fra Københavns universitet — det er jo også bekræftet ved forskningsrådets møde den 5. september — samt at to af professorerne betegner ar-

bejdsmiljøet på centeret som uacceptabelt for udførelse af alvorligt professionelt arbejde, ja, så bekræfter det vor opfattelse, at man kan lave nok så mange reorganiseringer ved RUC, det hjælper bare ikke.

Kristine Heltberg (SF):

I sin skriftlige fremsættelsestale nævner ministeren, ganske ligesom hendes partifælle og den socialdemokratiske ordfører har gjort det, at RUC fra dets start har været fulgt af kritik. Det er en bemærkning, der er klædelig ved sit understatement. Enhver, der har fulgt dette, ikke blot herhjemme, men også i udlandet, med stor interesse vurderede forsøg på nystrukturering af videregående uddannelser, ved, at centeret fra sin start har været genstand for en enestående hetz.

Det er min opfattelse, at meget virkelig også er gået skævt på RUC, måske takket være netop den voldsomme polarisering. Det er næppe muligt at opbygge noget nyt, væsentligt og kvalificeret i en atmosfære af stadig mistænkeliggørelse og uvilje. Det er i og for sig betegnende, at centeret har fået en så høj symbolværdi for dets politiske modstandere på højrefløjen. Tænk blot på, at vi i dag, hvor landet er ramt af en alvorlig krise og skarer af arbejdsløse vidner om situationens farlige karakter, hvor hele den økonomiske situation burde pålægge tinget at lægge vægt på store og væsentlige opgaver, bruger timer af folketingets tid til en sag, der i virkeligheden er af ganske diminutivt omfang, hvis det da ellers var det saglige, man var interesseret i.

Lad være, at vi på mange måder synes, der allerede er stillet mange og ofte lovlig voldsomme krav mod centeret, men størstedelen af husklyngerne på RUC har jo indstillet sig på de ændrede arbejdsbetingelser og er gået under åget, som man har villet have det. På de allerfleste områder har man opnået de tilsigtede ændringer.

Uden at gå ind på karakteren af disse ændringer — dem har tinget jo diskuteret i en uendelighed i flere omgange — må man blot erkende, at der inden for de fleste fag og i de allerfleste huse arbejdes flittigt og loyalt under de nye forhold. Dette gælder det humanistiske område, og det gælder også for store dele af både det naturvidenskabelige og det samfundsvidenskabelige område.

Der er gjort et vældigt arbejde fra både